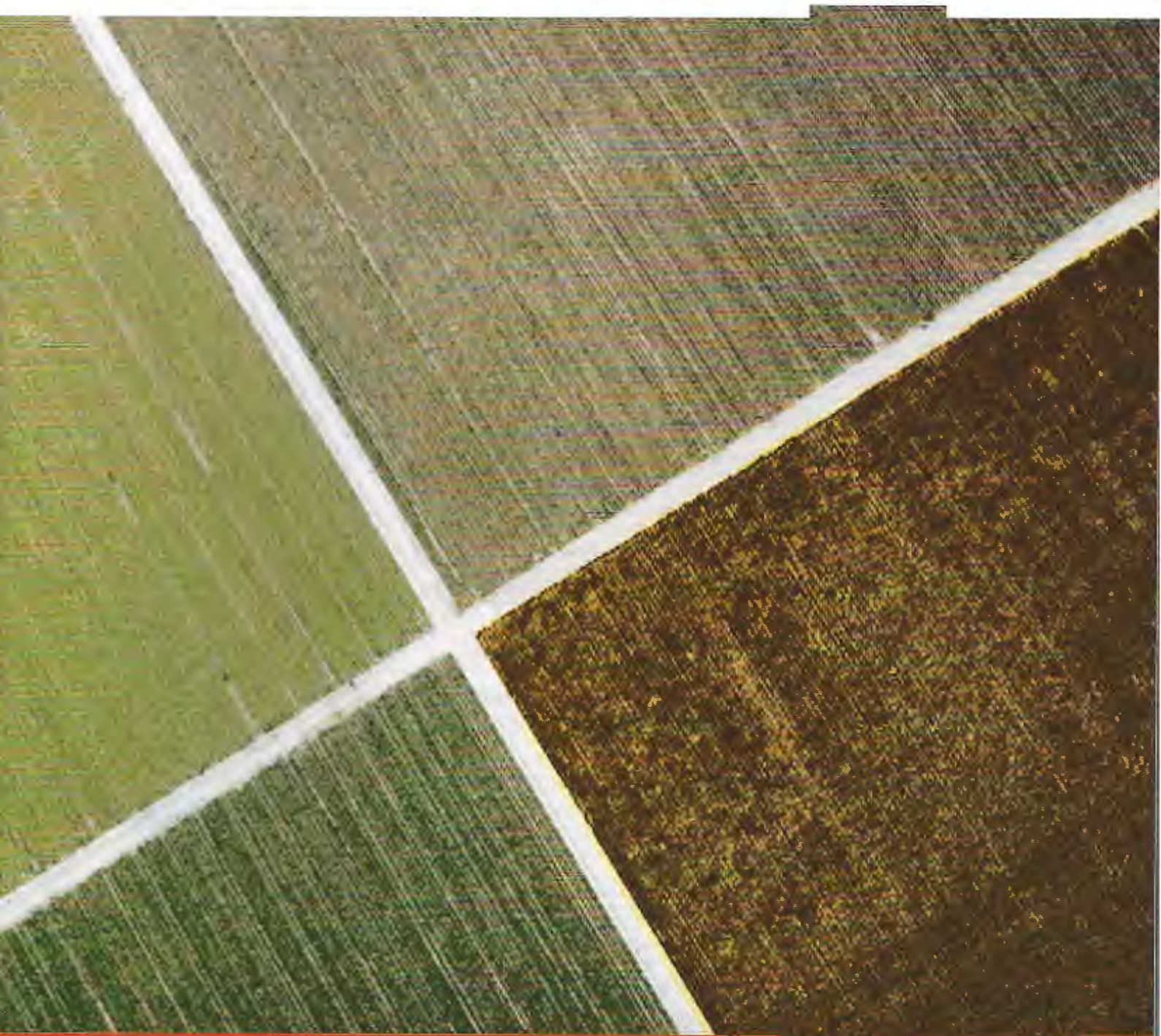

Núm.31 | Novembre 2007 | Preu 3,50 euros

EL FAR

Revista d'El Far d'Empordà

Grans i petits

Josep Pujol Castañé
24 de novembre de 1919

Jan Jofre Gállego
22 de setembre de 2007

Ivet Martí Bayés
10 d'octubre de 2007

Són el més gran i els més petits del poble

Benvinguts!!

Ja tornem a tenir la festa de Sant Martí aquí !

Aquest cop, l'edició de la revista Farus ja arriba al número 31. Els membres de l'associació juvenil Atalaia, una vegada més hem dedicat molt d'esforç i moltes hores per tal de poder continuar editant aquesta revista que ara teniu a les mans.

Tenim un poble petit, però amb la col·laboració de tots plegats li hem d'intentar donar molta vida. Entre uns i altres ens ho maneguem perquè tot surti bé, així tant vosaltres com nosaltres estarem orgullosos del nostre petit poble. És per això que necessitem la vostra col·laboració per poder continuar endavant. El que més ens agrada és veure com la gent cada vegada s'anima més i la veritat és que això ens dóna forces per a tirar endavant!

Pensem que la revista Farus és una manera més per a poder complir tot allò que hem dit anteriorment i per això us animem a participar-hi amb les vostres aportacions. I als que ja hi participeu, agrair-vos-ho, perquè sense vosaltres no seria possible.

Gràcies a tots!

Actualment l'associació juvenil Atalaia està formada per: Gerard Moradell, Cristina Espadalé, Ivan Morillo, Laura Berja, Maria Company, Anna Bardera, Silvia Arnall i Esther Bartolomé.

Amb el suport de:

Ajuntament
del Far
d'Empordà

Secretaria
General de
Joventud

Diputació de Girona

Portada: Clara Cuadrado

Maquetació: Pep Diaz

Contraportada : Alba Bayés, Nit de Poesia

Imprimeix : Gràfiques Trayter

Edita : Associació Juvenil Atalaia

Agenda

Juny de 2007, la comissió de festes El Far Actiu dóna el tret de sortida a una altra temporada d'estiu plena d'activitats per a tothom, s'ha pensat en els més petits i en els més grans passant pels del mig o això almenys hem intentat.

Enguany vam iniciar la passada festa d'estiu, el divendres amb la nit de rock que va estar d'allò més bé, i el dissabte tots cap a la ja tradicional caminada popular (on cada vegada som més) amb esmorzar i entrega de samarretes per a tothom. Els petits s'ho van passar "bomba" amb els castells inflables i com que la tramuntana va fer acte de presència es van instal·lar al pati de l'escola, mentrestant els homes del nostre poble suaven la cansalada al camp de futbol disputant un "solters contra casats". I no cal dir que l'orquestra ens va fer ballar la resta de la festa. També cal recordar el commemoratiu dinar d'homenatge a la gent gran.

I amb els dies calorosos del mes de juliol què millor que una fresca remullada amb escuma per als més petits (tot i que algunes mares també van aprofitar l'ocasió per a remullar-se). La nit la vam allargar amb una popular cantada d'havaneres i un bon cremat, que es va dur a terme a la plaça del veïnat de l'Oliva.

El mes d'agost el vam començar amb un concert de Rock per a la gent jove. I posant-nos una mica poètics enguany vam gaudir d'una agradable i emotiva vetllada dedicant la festa de la poesia a l'escriptora Montserrat Vayreda que va tenir un gran èxit tant de participants com d'espectadors. Tot un gran esdeveniment.

Fins aquí res més per a explicar-vos, només dir-vos que des de El Far Actiu gaudim i disfrutem duent a terme totes aquestes activitats per a vosaltres, i esperem que així sigui durant molts anys.

A reveure i bona festa de Sant Martí.

El Far Actiu

PROGRAMA D'ACTES

DIVENDRES 9 de novembre

NIT, a les 12, DISCOMOBIL **COCONUTS**.

DISSABTE 10 de novembre

MATÍ, a les 11, BICICLETADA POPULAR. Sortida i arribada al Centre Cívic. Se servirà un refrigeri a l'arribada.

TARDA, a 2/4 de 6, ESPECTACLE de MÀGIA i XOCOLATADA.

NIT, a 2/4 de 12, BALL a càrrec de **MONTECARLO**.

DIUMENGE 11 de novembre

MATÍ, a les 12, OFICI SOLEMNE amb acompanyament d'orquestra. Seguidament, dues SARDANES a la plaça Major.

TARDA, a les 5, SARDANES al centre cívic, CONCERT i a continuació BALL de FI de FESTA, amb la **GIRONINA**.

Societat i soledat

La gent d'avui en dia estem sobrats de tot, la sobreabundància és el més normal, però tanmateix, la infelicitat també és el més normal, què està passant?

Aquesta mateixa gent, cada dia es sent més sola, es tanquen en ells mateixos, les rareses i les depressions són a l'ordre del dia. També mereixen especial atenció els cada dia més nombrosos casos de depressió, angoixes, suïcidis... malalties i situacions que moltes vegades es deuen a una acumulació de problemes i d'estrès per incapacitat nostra de viure amb harmonia i pau amb nosaltres mateixos i amb tot el que ens envolta i a vegades finalment no ser capaços d'afrontar la vida.

Tampoc cal oblidar episodis de violència domèstica, segrestos, assassins... Només cal escoltar la ràdio o veure la televisió per adornar-nos de la crua realitat. Evidentment els mitjans de comunicació, especialment la televisió, no són gaire edificants amb el seu espectacular de violència gratuïta i morbositat a totes hores.

És fàcil deduir que el panorama no és gaire engrescador, per un costat nedem en l'abundància i per l'altra la cara més fosca de l'ésser humà sobresurt.

Molta gent ha perdut les ganes de viure i ens hem tornat introvertits, solitaris i amargats. I això genera problemes, tensions i reaccions exagerades de mal humor, violència... No ens ajudem entre nosaltres, tothom només procura per ell mateix. L'antiga dita "fart jo, fart tothom" és d'aplicació majoritària actualment.

Observem també que molta gent viu sola i és una moda que s'escampa molt ràpidament i en societats més avançades que la nostra encara hi ha més gent solitària. Solitud en molts casos per incapacitat de conviure plenament amb els demés. Altres per gust o comoditat, en tot cas molt respectable, sempre que la persona no s'aïlli excessivament i faci una activa vida social. També molts per necessitat, gent gran ignorada pels fills o gent realment sola sense família. Per aquests últims mancaria una xarxa d'assistència eficaç per donar-los calor humana i estima, a part de molts voluntaris que ja fan eficaçment aquesta tasca.

Tanmateix la soledat pot ser positiva o negativa. Si és imposada és una situació desagradable que pot acabar en autocompassió. Però cal tenir en compte que la soledat de fet és un estat natural i necessari en el ser humà i que pot arribar a ser molt agradable. Qui no conegui la soledat tampoc pot apreciar el plaer del contacte amb els demés i amb el món.

L'única part de la societat que se'n salva és la gent molt jove, nens especialment, que amb la seva candidesa encara expressen els veritables sentiments de l'ésser humà sense haver estat modificats. Es mostren naturals, oberts i confiats. Tant de bo no canviessin mai, però malauradament no és així i l'edat adulta comporta entrar en situacions complexes.

Aquestes reflexions no tindrien sentit sinó apuntéssim possibles solucions i donar-nos encara esperances sobre el nostre futur comú. Hem de reforçar els lligams personals i l'amistat com a millor teràpia contra la solitud. Hem de minimitzar els problemes diaris i donar-los la justa importància, no més de la que tenen. Els problemes han existit sempre al llarg de la història, però les passades generacions estaven millor preparats per afrontar-los, superiors a nosaltres i més feliços. També els lligams familiars i d'amistat eren molt més forts que actualment, en poques paraules, eren menys egoistes. A la vida rural de temps enrere sense l'ajuda mútua entre la gent no haurien pràcticament sobreviscut.

La culpa també és del sistema social actual. Comunisme, enveges, competitivitat excessiva en els llocs de treball, amb els amics, els veïns... Inconformisme i insatisfacció en front de tot. Cal que toquem de peus a terra, ens mirem el melic de tant en tant i siguem conscients que la nostra vida és limitada i finita i que el temps que estem aquí hem de viure amb harmonia amb la natura i amb les persones que ens envolten fomentant i practicant l'amistat, la comprensió i l'amor amb altes dosis. Ens cal aprendre a tractar i solucionar els petits problemes diaris amb molta tranquil·litat, això sí, sense "passotisme", i molt important no buscar problemes gratuïts. I si els problemes que tenim són realment importants i ens afecten, afrontar-los de cara, amb sentit comú i ètica.

Recomano observar i millor tenir un animal de companyia, preferentment els més semblants als humans, gossos, gats... Amb ells descobrirem la puresa dels sentiments, la gràcia de les emocions i el veritable amor...

Com a reflexió final i crit d'esperança, hi ha molt bona gent a tot arreu, amb uns valors d'amistat i solidaritat enormes. Cal trobar-los i sumar-nos a ells, això sinó hi som ja a títol individual.

No perdem l'esperança encara que el futur sigui negre. Endavant!

Idea: Mª Carne Campmol Baró Escrit: Oriol

Paguen justos per pecadors?

És una evidència que cada dia els hospitals i els centres assistencials en general estan més colapsats. Sense anar més lluny, fa encara no una setmaneta vaig necessitar dels seus "serveis", ja que vaig tenir un accident de cotxe (res greu) i hi vaig haver d'anar. Mare meva quin caos! Que si a un li fa mal la punta del dit, ja va venir ahir, però és clar, segueix fent mal..., que si a l'altre li feia pal anar a treballar i li han vingut uns dolors al cap que no es poden aguantar... etc. En resum, una cua quilomètrica de malalts, i no tant malalts, que tant si volen com si no, hi van a passar l'estona, perquè l'eficàcia i hagilitat del servei deixa bastant que desitjar.

Pot arribar a ser comprensible, si ens posem a la pell dels metges de torn, que al cap del dia acabin fins el monyo de tanta moguda, moltes vegades innecessària.

Però si us plau, siguem amables, tinguem humanitat!!! Estem parlant de PERSONES!!! Segurament moltes no ténen gaires motius per a ser-hi, però moltes altres si!!! És just que a un pobre ancià, que està malalt, decaigut, adolorit, etc. se'l tracti com a un número? És just que ni se li expliqui què té, què el pot fer millorar, i quins són els motius pels quals està com està? Res, quatre paraules i encara gràcies, la recepta corresponent, i si t'he vist, ja ni me'n recordo.

No m'extranya que molts optin per a la medicina privada, perquè anant com va la pública, un en surt d'allà escarmentat, havent perdut el temps i la paciència, però no solsament això, sino que a més a més moltes vegades surt amb la sensació d'haver "molestat".

També cal tenir en compte que cada dia els hospitals estan més desbordats, cada dia arriba més gent d'arreu, i que els recursos són els que són, ni més ni menys, i bàsicament escassos.

Poder estan pagant justos per pegadors, poder el tracte més aviat decadent que tot sovint ténen vé derivat de la quantitat de vegades que la gent colapsa les sales d'urgències per un simple refredat... no ho sé, però el que si que sé, és que no és just tractar així a les persones.

Provablement caldria que tots hi féssim una petita reflexió.

Doncs me'n vaig a reflexionar!

Salut tingueu!!

Anna De Arquer Illa

El drac en el País de les Neus

Podria molt ben ser el títol d'un conte infantil, un conte que narrés la història d'un drac que, en arribar al País de les Neus i sense adonar-se'n, destrueix la neu per arreu on passa, i de fet, la història no aniria mal encaminada, perquè sota l'aparença fabulosa i infantil

d'aquest títol s'hi amaga un tema molt greu i delicat. Aquest títol no fa referència a un drac ferotge com el que va matar Sant Jordi, sinó a l'animal fabulos símbol de l'Emperador i, per extensió, de la Xina. Aquest drac és, doncs, l'imparable i, aparentment invencible, gegant asiàtic. Però quin és el País de les Neus? Un país format per grans muntanyes, on la gent viu (o més aviat vivia) incomunicada i on la religió té un pes cabdal: el Tibet.

El Tibet ha estat un país disputat des de fa segles per diferents potències a causa de la seva posició geopolítica estratègica i per la seva gran riquesa mineral i forestal. Però fou quan els comunistes van vèncer que la situació del Tibet va començar a perillar. L'any 1949 Mao arribava al poder i fundava la República Popular de la Xina després de la Llargua Marxa, i anunciava que "alliberaria el Tibet dels invasors estrangers i el reintegraria a la Terra Mare", basant-se en el fet que històricament el Tibet havia format part de la Xina durant una època. Així doncs, l'any 1950 Mao enviava un exèrcit de 80.000 soldats cap al País de les Neus per "alliberar" el Tibet. Tot i això, el Dalai Lama continuava tenint pes dins del seu país. L'any 1956, la Xina va crear la "regió autònoma del Tibet" (oficialment reconeguda el 1965), una regió que engloba només una part del que és en realitat el Tibet, ja que trobem zones tibetanes en les regions xineses del Yunnan, Sichuan, Gansu i Qinghai que, per tant, no són reconegudes com a tals.

Però la data tràgica pel País de les Neus arriba el 10 de març de 1959, quan la repressió d'una manifestació multitudinària pacífica pels carrers de Lhasa per la independència del Tibet i la fi de l'opressió xinesa acaba amb un balanç estimat de 87.000 tibetans morts i amb l'exili del Dalai Lama, que avui en dia continua exiliat a Dharamsala, a l'Índia, juntament amb uns 100.000 tibetans que van seguir els seus passos. És a Dharamsala on està situat l'actual govern tibetà a l'exili.

La invasió, o "alliberament" (depèn de com es miri) del Tibet va comportar la persecució i destrucció de la llengua i cultura tibetanes, així com també de la seva religió, que és la base de la vida tibetana. Milers de monjos van ser perseguits i torturats, i milers de temples destruïts (de 6254 monestirs comptabilitzats només se'n van conservar 14).

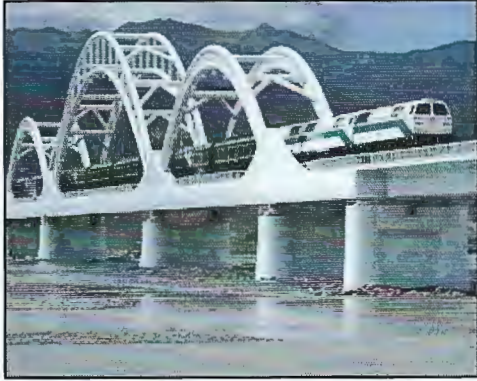
Fins l'any 1990, la República Popular Xinesa va portar a terme el genocidi d'1.200.000 tibetans, és a dir, aproximadament el 20% de la població del País de les Neus. Actualment hi ha

uns 1100 presoners polítics tibetans empresonats sense acusació ni judici previ, entre els quals figura el Panchen Lama, una figura cabdal en la recerca del futur Dalai Lama i que desaparegué l'any 1995

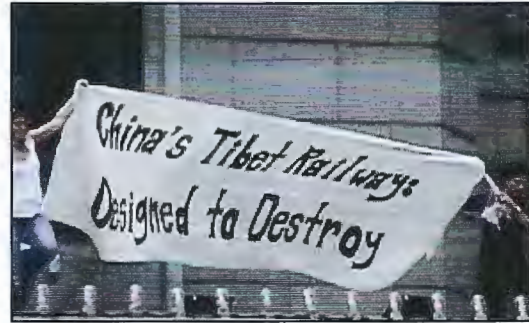

juntament amb els seus pares, tres dies després que l'actual Dalai Lama fes públic que era ell el nou Panchen Lama (segons la tradició tibetana, la reencarnació dels lames es detecta a través de somnis i de preguntes que es fan al nen que suposadament és el nou lama; si el nen supera les proves significa que és ell el nou lama). Amb el Panchen Lama "desaparegut", el govern xinès va presentar oficialment un nou Panchen Lama designat pel govern mateix, curiosament, fill d'un membre del Partit Comunista Xinès. A més a més, el govern xinès continua utilitzant estratègies colonitzadores per afirmar el seu

poder al Tibet. L'estratègia de la repoblació és la gran arma que utilitza des de fa temps, però sobretot des que es va inaugurar la nova línia de tren que fa el trajecte Pequín-Lhassa (2000 km en 47 hores i mitja, passant per paratges de més de 4000 m d'altitud). Aquesta línia facilita l'accés al País de les Neus i, conseqüentment, destrueix l'aïllament geogràfic que ha dotat el país d'aquesta llengua, cultura, espiritualitat i, en definitiva, d'aquesta essència.

Són aproximadament 131.000 els tibetans que hi ha exiliats actualment en països com l'Índia, el Nepal, Bhutan, Suïssa, els Estats Units i Canadà. Tenen un govern democràtic, amb eleccions cada 5 anys i amb el Dalai Lama com a cap d'estat. A les escoles de l'Índia s'hi imparteixen classes en tibetà sobre la història i cultura del Tibet, tot esperant el dia que es pugui tornar a fer en el país mateix. El Dalai Lama, Premi Nobel de la Pau 1989, és reconegut i venerat per la comunitat internacional, fet que irrita la Xina, que, alhora, s'encarrega de donar-ne una imatge negativa a la seva població, una gent que viu en un món irreal supeditat a la censura.

El Dalai Lama és ara per ara l'única esperança del poble tibetà i és, de fet, una gran esperança, tenint en compte la reacció que suscita arreu on va (només cal veure la rebuda catalana que tingué el mes de setembre passat a Barcelona). Tot i això, donar suport al Dalai Lama és arriscat, perquè comporta l'enemistat amb la Xina, i avui en dia ningú no vol tenir la Xina d'enemic.

Trobareu més informació a:
<http://www.casadeltibetbcn.org/eltibet/centro.html>

Sílvia Company Salip

Festa de la poesia - 23 d'agost de 2007

El segon recital de poesia va ser tot un èxit i un orgull per a les organitzadores. No ens cansem d'agrair la col·laboració de tothom .

Aquest any s'ha fet un petit homenatge a Montserrat Vayreda. La seva amiga Maria Perxes i el seu amic, el pintor Lluís Roura, ens van obsequiar amb la seva veu, parlant recitant i expressant els seus més íntims sentiments : els que els unien amb aquesta gran poetessa empordanesa. Van estar entre nosaltres amb una gran senzillesa i amabilitat. Recordarem aquesta vetllada molt de temps.

E l poble havia estat far ?
L a tenia prop, la mar ?

F ou segurament possible
A basta immensitat,
R es no li sembla invisible.

D' entrada està empujolat
E xtensa a l'entorn, la plana,
M olt fèrtil la immensitat
P ortadora de la ufana.
O bert, fort i assolellat
R ecol·lecta el camp sembrat.
D óna amb generositat
À nima de tots germana.

Montserrat Vayreda

Recitat per Arnau Sirvent Ferres

Esther Jofre / Fotos:Alba Bayes

Recordant...

L'any passat la vesprada de *Poesia a la fresca* em va agradar molt. Tant, que encara recordo algunes de les poesies que s'hi varen recitar com "El gall de la festa major" i tantes altres igual de boniques.

A mi la poesia m'agrada molt i per això em van deixar un llibre de poesia on hi vaig trobar un títol que deia "Cançó de l'olivar". Em va cridar l'atenció perquè a mi m'agradava molt anar a collir olives, em relaxava molt i se me n'anaven les cabòries. En aquell moment vaig pensar que la llegiria l'any vinent a la pròxima vesprada de poesia, però quan vaig veure el paper exposat ja era tard i no hi era a temps. Per això he pensat d'escriure aquest article a la revista d'El Far ja que aquest any homenatjaven a Montserrat Vayreda i aquesta és una de les seves poesies.

*Me'n vaig a l'olivar
a collir olives,
les que no ha vist el tord
i m'han deixat les grives.*

*Les olives són
grises i blaves,
de tant veure el cel
on s'emmirallen.*

*Les branques van rient
de fruit curulles,
quan passa un cop de vent
dansen les fulles.*

*El fruit de cap de brot
irà a la guerra,
a la mola del trull
el que és a terra.*

*Quan la collita tinc
encistellada,
pel camí del vinyer
me'n torno a casa.*

*Les olives que duc
a les cistelles,
brillen a sota el sol
com els ulls negres.*

*En passar pel quintar
sento que em diuen:
tens més negres els ulls
que les olives.*

Montserrat Vayreda
1992

He de dir que agraeixo molt la col·laboració de tots els que vàreu fer possible la nit de la poesia. La Marta Ferrés, entre d'altres, que va fer aquells llibrets de poesia que me'ls lleigeixo una i una altra vegada.

Llàstima que aquest any era darrera de tot i des d'allà no se sentien ni es veien els més petits. Perquè és una nit per a tothom, petits i grans, que acull tot el poble i ho trobo molt bé. Tenim la sort de tenir un poble molt bonic que a molts els ha inspirat poesies i a d'altres també pintures. Ui ui! Que m'oblido de la música, un element molt important que és molt relaxant i ens treu l'estrès d'avui en dia. Va sonar durant tota la nit entre una poesia i l'altra. A El Far tenim la Maria del mas de la Gruta que toca el piano. I també hi havia l'Andreu de Castelló d'Empúries amb el seu violoncel. Quina vesprada més completa!

Bé, ja plego. Quan començo no sé mai què dir, però després no acabaria mai.

Neus Pujol

La nostra escola

Benvolguts,

Un any més, l'escola aprofita aquestes pàgines del FARUS per presentar a tots els seus membres a l'inici del curs escolar 2007-08. Aquest any som 52 alumnes i cinc mestres, deixant de banda els quatre mestres itinerants que imparteixen música, llengua anglesa, gimnàstica i educació especial. Degut al creixement que experimenta la matrícula any rere any, l'ajuntament ja ha iniciat els tràmits per tal de construir una nova escola.

CLASSE DEL PEIX PALLASSO

P3 i P4: Oriol, Xènia, Nahiara, Laia, Daniel, Berta, Esther, Hugo, Nerea, Marta, Gisela, Pau, Xavier, Abel i Paula.

CLASSE DELS PLANETES

P5 i 1r.: Mònica, Àlex, Laia, Aida, Jaume, Carlos, Nico, Maria, Marc, Emma, Ana, André, Marta, Laura i Adrián.

CLASSE DELS DRAGULES

2n. i 3r.: Guillem, Cristina, Marina, Xènia, Eva, Marina, Pedro, Álvaro, Maria, Martí, Èric, Nerea, Èrik i Anna.

CLASSE DELS ESSERS FANTASTICS

4t., 5è. i 6è.: Arnau, Inés, Samuel, Gerard, Rafa, Oriol, Maria i Alfredo.

Hem fet most a classe

Els avis de la senyoreta Anna tenen vinyes. L'Anna ens ha portat raïms a classe. Hem començat separant el gra de raïm de la rapa. La rapa l'hem deixada a part. Els granets de raïm els hem abocat en unes palanganes. Després les senyoretetes ens han descalçat i ens hem posat unes bosses de plàstic perquè no ens taquéssim els peus. Hem trepitjat el raïm per obtenir-ne el suc.

Això és molt divertit! Tots hi participem!

Els nostres companys han tastat el most i els ha agradat molt.

P5 i 1r CLASSE DELS PLANETES

Amb el nom de la nostra classe hem fet un projecte sobre els planetes del Sistema Solar. Aquestes són algunes de les coses que hem après.

Saturn té divuit llunes. Marta

Mercuri és el que està més a prop del sol. Carlos.

Giren al voltant del Sol. Anna.

Hi ha vuit planetes. Marc.

Júpiter, Saturn, Urà i Neptú estan fets de gas. Jaume.

La terra té molt de mar. Adrián.

A la terra vivim nosaltres. Aida

Neptú és el que està més lluny del Sol. Emma.

Als planetes que estan molt lluny del Sol hi fa molt fred, perquè el sol no els arriba. Mònica.

Mercuri, Venus, Terra i Mart estan construïts de roques.
Laia

Mart té dues llunes. Àlex.

Hi ha planetes que rodren molt lluny. Nicolás.

Saturn té anells. André.

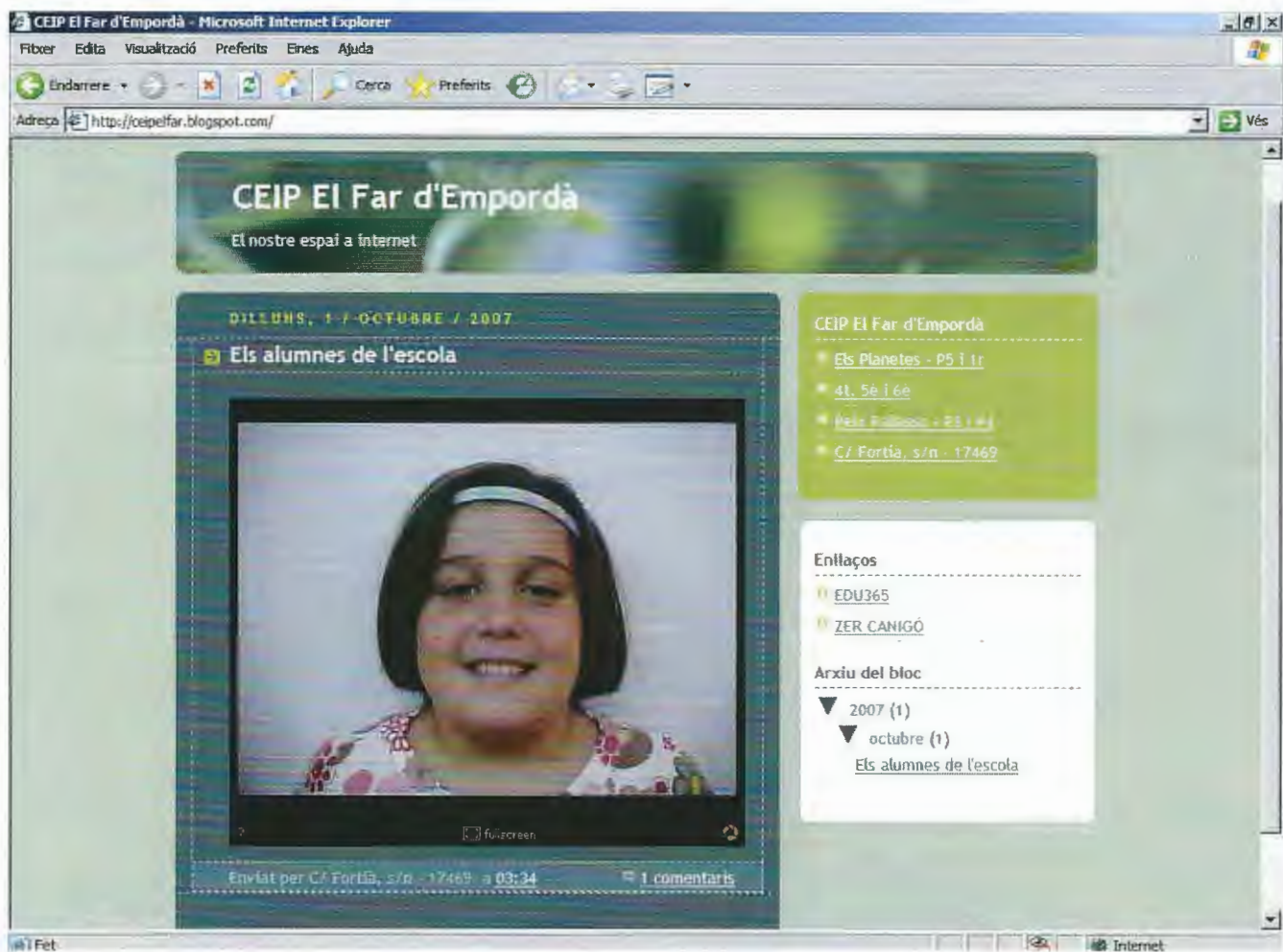
Mart és de color vermell i marró. Laura.

El blog de l'escola

Des de fa unes setmanes, tenim una nova eina per exposar les notícies, els treballs i aquells esdeveniments i activitats més importants que passen a la nostra escola. Es tracta d'un blog, una pàgina web en forma de diari, que permetrà que qualsevol persona amb connexió a internet, pugui llegir i veure què s'hi cou al dia a dia del centre.

Aquesta és la nostra adreça: <http://ceipelfar.blogspot.com>

De moment, hi trobareu les fotos de tots els alumnes de l'escola. Si voleu, no dubteu a deixar-nos el vostre comentari!!

Una imatge del nostre espai web

Els plans de televisió i cinema

Durant les hores de projecte TIC i de còmic, els alumnes de 2n i 3r, hem treballat els plans i angles que s'utilitzen en el món audiovisual. A nivell teòric però també pràctic, nens i nenes han pogut diferenciar quines maneres tenim de veure la realitat a través del visor de càmera de fotografia o de vídeo. Ara ens atrevirem a filmar una pel·lícula... a veure què passa.

Un pla de detall amb angle picat

Un primer pla, amb angle normal, treballat a partir de la pròpia cara

Classe dels grans. Matisse

A nivell d'escola, al llarg d'aquest trimestre treballarem Henri Matisse, pintor francès, dins la corrent del fauisme.

La classe dels grans, 4rt, 5é i 6é, anirem treballant i estudiant diversos quadres d'aquest pintor, en aquest cas, La ralla verda, un retrat de la seva dona.

Fem de pintors!!!

Nosaltres fent de crítics!!!!

“La pintura de Matisse és molt estranya perquè utilitza molts colors.” ARNAU.

“M'agrada Matisse perquè utilitza colors vius” INÉS.

“És molt difícil i complicat” ORIOL

“No m'agrada la manera que pinta perquè no es gaire real” RAFA

“M'agrada molt Matisse perquè és molt lliure i pinta de manera arbitrària” MARIA.

“No m'agrada perquè no l'entenc” SAMUEL.

“No m'agrada perquè no fa barreges de colors” GERARD

CEIP El Far d'Empordà

Parlem amb Concepció Saballs

-Com va ser que possessis una floristeria i no una botiga de qualsevol altra cosa?

Perquè tenia ganes de muntar un negoci propi, vaig fer uns cursos i em vaig tirar de caps per les flors.

També em va ajudar molt que tenia a mainada grans.

una gran virtut que tinc molta paciència i que m'agrada molt fer manualitats.

-Quan temps fa que floristeria ESTAM està oberta? I perquè vas voler obrir-ho a Figueres i no a El Far?

La floristeria fa 6 anys que està oberta. En un principi la meva intenció era obrir un garden a casa ja que gaudeixo d'espai i és un lloc de molt de pas, però es necessitaven molts diners i no m'hi vaig acabar d'atrevir. Finalment com podeu comprovar he muntat una floristeria, vaig comprar el local i el vaig adequar les condicions necessàries per tal de muntar-hi una floristeria.

-Què és el que més t'agrada fer amb les flors?

De tot, però sobretot coses no repetides, decorar les flors és a dir per exemple el dia de la mare no estan decorades només amb un paper de color sinó que hi poso unes boles que tingui una mica més d'encant. O bé per exemple el dia de Sant Jordi faig coses petites i com a molt deu coses iguals o si puc ni això intento fer centres o rams únics que no n'hi hagi cap d'igual. En realitat no n'hi ha cap d'igual.

-Què es pot fer amb les flors i plantes a més a més de tenir-les en un test o en un ram?

Una planta viva és el que solem tenir tots a casa.

Doncs pots decorar moltes coses, ara ve Tots Sants i la gent van a portar flors als seus nínxols al cementiri.

Una flor la podem regar i sobretot abonar, que també mengen! Són éssers vius, mengen i veuen!! (recalca la Conxi).

La flor que solem tenir a casa és la rosa que no es ven només pel dia de Sant Jordi sinó que és el típic detall que l'home compra a la dona, companya, parella...i l'orquídia seria com a planta.

-Què és el que t'agrada més d'aquesta feina? I el que t'agrada menys?

Tenir la satisfacció que el client marxi satisfet o encara millor que li pugui demanar si em deixa fer una cosa especial com ara quan és un ram o un centre, especialment quan no tenen massa idea del que volen, m'encanta quan puc fer una miqueta la meva i veig que el client surt per la porta i riu, perquè penso que aquest tornarà.

El que més detesto d'aquesta feina és que a principi de setmana la cosa està calmada i més cap al divendres tarda i dissabte la feina s'acumula, especialment quan hi ha casaments i comunions o bé altres encàrrecs.

També dies de festa que s'ha de treballar com ara el dia de la mare, el dia de Sant Jordi o el dia de Nadal si cauen en dies festius.

-Sempre t'has dedicat al mateix?

No, en realitat sóc auxiliar de clínica, els darrers anys m'he dedicat a tenir cura dels meus fills i la meva última feina va ser d'administrativa. Així que com pots comprovar res a veure amb la meua vida actual .

-És difícil compaginar la feina de florista amb la feina de casa?

Hi ha dies de tot. És una botiga i té horaris. Puc anar a portar els nens però no els puc anar a buscar. Hi ha dies que obro més tard perquè haig d'anar a entregar rams, i a vegades hi faig anar al meu home.

Els diumenges i els dilluns al matí és quan tanco la botiga i aprofito per comprar gènere o anar a veure demostracions per a la botiga.

Aprofito els migdies per fer la feina de casa .

-Quina és la teva flor preferida?

M'agraden totes però en especial les tulipes. A l'hivern sempre procuro tenir-ne un ram a casa.

-Explica'ns una anècdota que t'hagi passat durant aquests darrers mesos amb algun client.

Més d'una vegada m'ha passat que m'han trucat per si podia anar corrents a portar un ram o una flor urgent a l'hospital per a un recent nascut i el més curiós és que ni tan sols era a l'habitació encara era a la sala de parts!!

Una altra és que vaig fer un casament i la núvia era molt especial i volia un ram molt sofisticat i no hi havia maneres d'encertar-li fins que al final el vam encertar , però el més curiós és que quan la núvia va sortir de l'església es va adonar que no portava el ram, se l'havia deixat a casa!!

Flors a l'església d'El Far

Flors de la botiga Estam

Bodegó de flors a la botiga Estam

Silvia Arnall

Anem enrera...

Anem enrera.....aprenem dels qui ja no hi són, i pels que seguiu aquí.....RECORDEU!

MESURES CATALANES ANTIGUES:

LONGITUD: -la cana (antiga unitat de la Corona d'Aragó) =   8 pams
                       -el pam   =   4 quarts

PES: -la carga   =   3 quintars
                       -el quintar   =   4 arroves
                       -l'arroba   =   26 lliures
                       -la lliura   =   12 unces
                       -la carnicera   =   3 terçes
                       -la terça   =   1 lliura

CABUDA: Aquestes mesures provenen de la "mujada", paraula d'origen romà que s'utilitzava com a mesura agrària

(GRANS)   -la quartera   =   4 quartans
                       -el quartà   =   10 picotins

CABUDA: -la carga   =   2 bots
  (VI)   -el bot   =   4 mallals
                       -el mallal   =   16 porrons

CABUDA: -el bot   =   4 mallals
  (OLI)   -el mallal   =   12 quartes

MESURES DE LONGITUD-Equivalències-

8 pams   =   1 cana
 5 pams   =   1 metre
 La cana de Girona   =   1,559 metres
 La cana de Barcelona   =   1,555 metres
 La vara de Castella   =   0,836 metres
 15 passes ordinàries   =   10,000 metres

5 passes = 4,000 metres

La "llegua" és una unitat anglosaxona

La llegua terrestre = 5,572 Km

La llegua marina = 5,555 Km

La milla marina = 11951,66 m

La llegua comú = 4,---Km

La milla anglesa = 1000,--- m

El nus (Mari) = 15,43 m

MESURES DE SUPERFICIE-Equivalències-

La cana (al quadrat) de Girona = 2,43 m(quadrats)

La Vessana = 900 canes (quadrades) = 21,87 àrees 2187 m (quadrats)

MESURES DE PES-Equivalències-

El quintà català = 41,6 Kgs = 41 Kgs. 1 lliura i mitja

2,5 lliures = 1 Kilg

1,--lliura = 400 grams

1 unça = 33,33 grams

MESURES DE CABUDA -Equivalències-

La quartera de Girona = 80 litres

El quartà de Girona = 20 litres

La quartera de Barcelona = 70 litres

El mallal de vi de Girona = 15,48 litres

El mallal d'oli de Girona = 13,03 litres

Les dades d'aquestes mesures han estat facilitades per anotacions en un llibre amb data del 2-11-1932 de Joaquim Figueras Teixidor.

Assumpció Arnall

Admiració per les civilitzacions perdudes

Aquest estiu he llegit dos llibres, que m'han captivat, sobre civilitzacions ja desaparegudes: "El testamento Maya", de Steve Alten, i "El origen perdido" de Matilde Asensi, que tenen una base científica comuna. Sempre m'han agradat les novel·les d'intriga que es fonamenten en fets històrics, llocs i personatges reals, fins el punt que costa destriar el que és ficció pura d'allò que té una base científica o històrica.

A més a més, sempre he manifestat la meua admiració per les grans obres de l'antiguitat, que actualment no tindrien massa transcendència, amb els mitjans tècnics de què disposem, però que per l'època que van ser fetes, el mèrit és inqüestionable, i per a nosaltres encara és inexplicable com les devien fer.

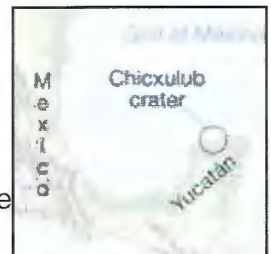
Totes dues obres basteixen una novel·la d'intriga i acció, potser una mica desbordant en alguns passatges, al voltant d'unes investigacions i teories científiques reals.

Mentre devorava pàgines dels llibres alternava la lectura amb recerques a internet i comprovava amb entusiasme que, deixant de banda la part d'acció novelesca, la resta tenia un fonament real i m'aportava uns coneixements que ignorava.

El Testamento Maya té com a teló de fons el fet que el calendari maia s'acaba el dia 21 de desembre de 2012, coincidint amb el solstici d'hivern, circumstància que ha estat objecte de tota mena de teories fatalistes o premonitòries de la fi del món.

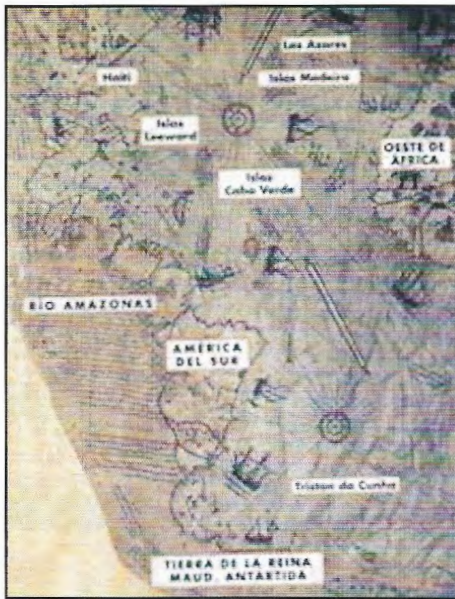
Sota el nom fictici del protagonista de la novel·la, Mick Gabriel, s'hi amaga el geòleg Walter Alvarez i el seu pare, el físic Luis Walter Alvarez (1911-1988), científics que van existir realment. Ambdós van estar estant investigant intensament al Perú, Bolívia, Mèxic, Egipte i Cambodja, intentant establir una relació entre les civilitzacions que van crear els temples maies, les línies de Nazca, les ruïnes de Teotihuacan, el monument neolític de Stonehenge, les piràmides d'Egipte i el temple d'Angkor Wat. Les seves investigacions els van portar a descobrir que al nord de la península del Yucatan hi ha un enorme cràter -ara cobert per sediments- al voltant de la població de Chicxulub, que abarca part de terra ferma i part sota les aigües del golf de Mèxic. Així és com van establir la teoria que va ser causat fa 65 milions d'anys per l'impacte d'un meteorit d'uns 10km de diàmetre, que va originar un forat de 180km de diàmetre i 40km de profunditat. Degut a l'enorme potència de

l'impacte es va originar un gegantesc tsunami en totes direccions i un enorme núvol de pols i partícules en suspensió, que va provocar canvis mediambientals, de manera que gran part de la superfície terrestre va quedar coberta per una fina capa de pols.

El professor Alvarez va establir que aquesta podria haver estat la causa de l'extinció dels dinosaures. Per una banda el tsunami hauria anegat els terrenys continentals, on es trobaven aquests animals, i l'opacitat atmosfèrica causada pel núvol de pols, que impedia l'arribada dels raigs solars, van provocar un sobtat descens de la temperatura, de la qual només van subsistir les espècies més petites. Aquest tsunami podria tenir alguna relació amb el "diluvi universal", que és referenciat a restes d'aquelles civilitzacions i als textos religiosos. La principal evidència científica d'aquesta teoria és que en el nivell geològic K/T, situat entre el Cretaci i Terciari de tots els jaciments estudiats s'hi troba una fina capa d'argila amb una gran concentració d'iridi, que envolta el nostre planeta.. Aquest metall és molt rar a la Terra, però molt abundant en la composició dels meteorits.

Tots dos llibres fan referència al *Mapa de Piri Reis*, una carta nàutica elaborada per l'almirall turc Piri Reis l'any 1513, que es va trobar l'any 1929 al palau de Topkapi d'Istanbul. Per dibuixar-lo va utilitzar 20 fonts cartogràfiques, i les informacions de les recents expedicions. Però el que sobta més és que

hi apareix amb gran precisió tota la costa sudamericana i fins i tot l'Antàrtida! Cal recordar que l'oceà Pacífic va ser descobert l'any 1513, que l'estret de Magallanes ho fou el 1520 i que l'Antàrtida no va ser oficialment identificada fins el 1820. Aquest mapa, conté també dibuixos d'animals i vaixells, un personatge de crani allargat barba i una àrea cònica que es pot correspondre amb el cràter de Chicxulub.

Quant a les línies de Nazca, van ser descobertes l'any 1947 per un aviador, que sobrevolava l'altipla peruà. Són més de 13000 línies rectilínies d'uns 8km de llarg (alguna arriba fer 40km) que creuen el desert en una àrea de 500km². Estan aliniades astronòmicament, marcant la posició del solstici d'hivern, els equinoccis i la constel·lació d'Orion. També hi ha centenars de dibuixos d'animals (mono, aranya, serp, colibrí, etc.) que per la seva magnitud només es veuen des de l'aire. Entre aquests hi ha també una piràmide, que s'ha identificat com la de Kukulcan, a Chitzen Itza (Mèxic).

La piràmide de Kukulcan, construïda amb pedres d'unes 100 tonelades, és un precís calendari de pedra. Cada costat mesura exactament 91 passes. Es a dir que el seu perímetre és de 364 passes, i afegint-hi un pas de la plataforma ens dona els 365 dies de l'any. A més a més a la posta de sol del dia de l'equinocci de primavera, una ombra en forma de serp baixa pel centre de l'escalinata central, fins que arriba a l'escultura d'un cap de serp, que hi ha a la base.

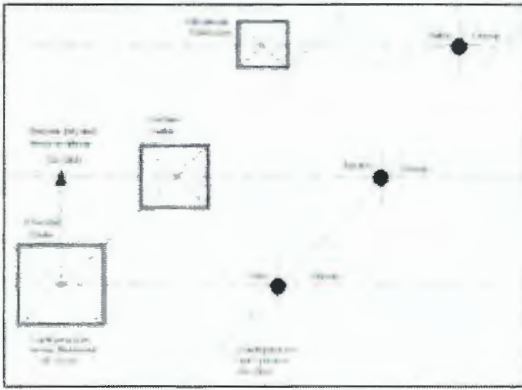
A l'equinocci de tardor, l'ombra es desplaça de baix cap a dalt. Aquesta piràmide es va fer exactament a la vora del cràter de

Chicxulub, amb un angle respecte al centre igual que el d'inclinació de l'eix de rotació de la Terra, que marca el cicle de les estacions. A la mitjanit del solstici d'estiu, l'eix llarg de l'avinguda del Joc de la Pilota s'alinea exactament amb el punt en què la Via Làctia s'ajunta amb l'horitzó. Impressionant, no?

També a Egipte, les espectaculars piràmides de Gizeh, vistes des de l'aire tenen una disposició idèntica a les 3 estrelles del cinturó d'Orion. Cada costat està aliniat amb el punt cardinal perfecte. La més gran conté 2,300.000 blocs de pedra, tan ben ensamblats que no hi cap ni la fulla d'un ganivet entre ells, com si haguéssin estat tallats amb una asserradora industrial. També Stonehenge, al Regne Unit, és un observatori còsmic, construït amb 30 pedres de 25 a 40 tonelades, i el seu trilit central assenyalava exactament el solstici d'hivern. I Kalasasaya és també un observatori semblant, que es troba a les ruïnes de Tiahuanaco, a Bolívia, vora el llac Titicaca.

Tots aquests monuments van ser construïts per cultures diferents, en èpoques diferents i en llocs molt distants. I en tots ells trobem referències a éssers d'una dimensió superior. Les cultures antigues més importants (egípcia, inca, maia, asteca) van venerar uns éssers molt alts, de cranis allargats, amb barba i cabells blancs i llargs, homes d'una gran saviesa, grans mestres amb coneixements avançadíssims d'astronomia, matemàtiques (coneixien el valor de pi i la trigonometria esfèrica, per fer càlculs tan precisos), geometria, agricultura, medicina i arquitectura. Es podrien correspondre amb els Nephilim, que algunes religions els identifiquen amb àngels o éssers gegants vinguts del cel o de l'exterior (s'han trobat esquelets d'entre 2,5m i 4m d'alt).

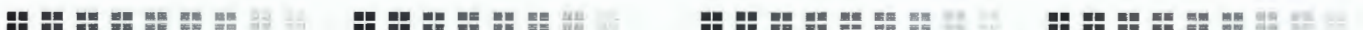
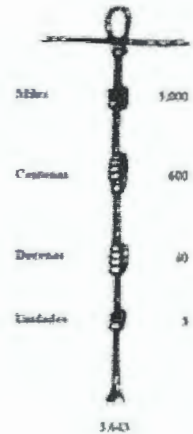

Els maies identificaven Kukulcan com un gran savi, líder i guia espiritual, que tenia aquestes característiques físiques. De la mateixa manera, pels asteques aquest guia era Quetzalcoatl, i pels inques Viracocha.

S'havia dit que els inques desconeixien l'escriptura, però *El Origen Perdido* ens parla dels *Quipus* (una espècie d'àbac fets amb cordills de llana i nusos, que representaven els números i servien de calculadora), i els *Tocapus* (una espècie de tapís de llana de vicunya, amb dibuixos i formes geomètriques que tenen un significat, com un llibre de lectura).

El que no puc entendre és com aquestes civilitzacions tan avançades van poder desaparèixer, en tan poc temps, sense gairebé deixar rastre. Es diu que quan Hernan Cortés va desembarcar a la península del Yucatan, alt, amb cabell llarg i barba blanca (els maies eren barbamecs), es van pensar que era el gran savi Kukulcan, que havia retornat. Gairebé se li van lliurar, sense oposar resistència. Tampoc no en vatrobar Francisco Pizarro al territori dels inques, subjugant un poble culte i pacífic, que van expoliar per la força de les armes i la barbàrie i els van transmetre tota mena de malalties per ells desconegudes. Això els devia van portar a l'aniquilació.

No sé si us hauré despertat el cuc de llegir-los, però us asseguro que a mi m'han encantat.

Les llegendes

Tots i totes coneixem contes i llegendes populars de la nostra cultura i sovint ens pensem que són molt originals i que no n'hi ha cap d'igual en cap altra cultura. Us proposo un repte: Llegiu atentament la llegenda que us proposo i intenteu trobar-li una semblança a alguna de les llegendes de la cultura catalana ... Segur que no us serà difícil trobar-ne una que s'hi assembli...

Fa molt molt temps, en el temps en què els galls tenien dents, vivia a l'aldea de Riasaka, una família a la qual Rupe (el creador del món) va donar un únic fill, a qui van posar el nom de Seridje.

A Riasaka hi havia el costum d'oferir, des de l'inici dels temps, una donzella per fer callar la ira d'un mal esperit, que una vegada cada rëa rive (mala lluna) es presentava a l'aldea en forma d'eñukuñuku (boa), i ho arrasava tot sense deixar pedra sobre pedra. En vista d'això els habitants del poble van decidir buscar la manera d'evitar que es presentés a l'aldea, i com a solució van arribar a l'acord d'oferir-li, uns dies abans del rëa rive, la seva víctima, que s'escollia entre les més belles de l'aldea.

Va passar que, una nit, quan Seridje anava al darrera d'un ëpaha (porc espí), perquè era molt afeccionat a la cacera nocturna, va escoltar uns gemecs tant desoladors que no va perdre un segon per comprovar el seu per què, cosa que li va costar bastant perquè tot es desenvolupava en l'encreuament dels vijururu vivë (encreuament d'energies negatives). Un cop que va obtenir el seu objectiu, per un moment va quedar cegat per la bellesa que veia lligada davant seu. Va sospirar vint-i-una vegades (el 21 és un número molt significatiu de la tradició bubí), tot repetint-se: "És ella!, és ella! Wewe" (bella).

Un cop tranquil·litzat, es va dirigir a ella i li va preguntar:

"Què fas aquí i d'aquesta manera?".

Ella li va respondre:

"Compleixo el meu destí, el del meu poble".

"Quin és aquest destí tan vil que et té lligada en aquest arbre? Explica-m'ho ràpidament!". Una vegada posat al corrent dels fets, va pensar que no seria correcte alliberar una donzella del seu cruel destí, sinó alliberar Wewe i a totes les que d'ara endavant estarien condemnades a seguir el mateix destí. Però, mentre estava amb aquestes cavil·lacions, va sentir bufar un vent tan fort que no podia ser igualat ni per 10.000 huracans tots junts, va veure com passaven sobre el seu cap unes pedres alades, i sota els seus peus la terra cruixia, i els rius i els mars es disputaven el terreny lliure, els animals es paralizaven i la natura gemia. Però el valerós Seridje, tanta era la ràbia i el coratge que l'animaven, que no va dubtar ni per un instant a canviar de propòsit, mentre es repetia: "Ha de desaparèixer perquè Riasaka i les seves belleses trobin la pau".

I traient la seva möchica (llança amb la punta esmolada) del sarró, li va clavar un cop tan fort, que Eñukuñuku va estirar la pota, i el vent el va escombrar per sempre més de la Terra. I, es diu que d'ell mai més se'n va saber res. I a Riasaka viuen feliços els descendents de Seridje i Wewe. En el lloc en què va caure Eñukuñuku i va ser engullit per la terra, va brotar un llac que tu pots visitar quan vagis a Mööka, si passes per Riasaka.

Sabeu d'on és aquesta llegenda? Del sud de l'illa de Bioko, Guinea Equatorial. És una llegenda popular Bubi. És la Llegenda de Seridje. Curiós, oi? Tenim més coses en comú amb altres cultures de les que ens imaginem.

Cristina Bayés Quer

Parlem de plantes

CICLAMEN

El ciclamen és una planta bulbosa de temporada hivernal que prové de l'Àsia Menor i del Mediterrà Oriental. Pertany a la família de les primulaceaeas. El seu nom botànic és cyclamen i l'espècie més coneguda aquí és el persicum.

El ciclamen és una planta d'exterior i pot estar a ple sol o semi-sol, però amb molta claror. La seva temperatura ideal és de 7° a 16° però aguanta bé fins a -5°C. També la podem tenir a l'interior, això sí tenint cura de que l'ambient no sigui massa càlid i que hi hagi molta ventilació. El reg ha d'ésser abundant en l'època de floració, l'adob compost i la terra àcida, porosa o amb sorra. Les seves flors són de colors molt vius i va del blanc al vermell passant per tot una gama de tons rosats i lilosos. Pot presentar enfermetats com: la clorosis fèrrica (les fulles venen grogues per falta de ferro), botritis (la podridura del bulb) o fongs com l'oidi i la roya.

ARÀLIA

L'aralia, que molta gent la coneix com a fulla de figuera, és una planta arbustiva que es pot cultivar tant a l'interior com a l'exterior. El seu nom botànic és fatsia i l'espècie japònica és la més coneguda. Pertany a la família de les araliaceas i el seu origen és del Japó i de la Xina. És una planta perenne i les seves fulles són amples, obulades, brillants i decoratives. A l'exterior vol estar a sol i ombra, ja que el sol li pot cremar les fulles, i a l'interior vol un lloc fresc i amb molta llum. La seva temperatura ideal seria 12° C, no li agraden temperatures massa altes. Cal regar-la sovint, no deixant assecar apenes la terra. L'adob que necessita ha d'ésser compost ric en nitrogen per afavorir la verdor de les seves fulles.

Només floreixen les plantes cultivades a l'aire lliure, a la tardor, en petits raïms de floretes blanques. És una planta sensible al pulgó i als àcars.

GUZMANIES

Les guzmanies són plantes d'interior fàcils de cultivar i molt atractives. Pertany a la família de les bromeliaceas i s'en coneixen unes 90 espècies, la gran majoria originàries de les Antilles i del Sudoest de Sudamèrica. Són epífites (viuen sobre les branques d'altres plantes). Els agrada viure en un lloc ben il·luminat i la seva temperatura ideal oscila entre 15° C i 24° C. La terra necessita estar sempre humida deixant uns 2 centímetres d'aigua a la cavitat central. Les trobem de molts colors diferents: vermells, morats, taronges, grocs, blancs, roses. Molta gent es pensa que les bractees centrals de la planta acolorides són la flor i en realitat no és així. La flor és molt petita i de color blanc o groc i, dura molt poc, tan sols un dia. No necessita ser adobada. És una planta molt sofrida, no sol tenir gairebé mai cap enfermetat ni plaga. Abans de morir la planta li surten uns fills al costat. Quan veiem que són prou grans i tenen arrels pròpies els podem trasplantar i obtindrem una nova planta. Són plantes fàcils de mantenir amb una mica de cura.

Algunes curiositats inútils

1. American Airlines es va estalviar 40.000 dòlars al 1987 eliminant una oliva de cada amanida que va servir a primera classe.
2. Thomas Alva Edison tenia por a la foscor. La filla de Shakespeare era analfabeta.
3. Multiplicant $111.111.111 \times 111.111.111$ obtindrem 12.345.678.987.654.321.
4. El Pentàgon té el doble de lavabos dels necessaris: quan es va construir la llei requeria que hi haguessin lavabos per negres i per blancs.
5. Es va trigar 22 segles a calcular la distància entre la Terra i el Sol (149.400.000 km). Ho hauríem sabut molt abans si a algú se li hagués acudit multiplicar per 1.000.000.000 l'altura de la piràmide de Keops a Giza, construïda 30 segles abans de Crist.
6. Abans del 1800 les sabates per al peu esquerre i dret eren iguals.
7. Els CDs es van dissenyar per rebre 72 minuts de música perquè aquesta és la duració de la Novena Sinfonia de Beethoven.
8. El 15% de les dones d'Estats Units s'envien flors a elles mateixes en el dia dels enamorats.
9. Einstein no va ser mai un bon alumne. Fins i tot parlava malament als 9 anys. Els seus pares creien que era retardat mental.
10. Les ovelles no beuen aigua en moviment. Les formigues no dormen. Els ratolins no vomiten.
11. Les caricatures de l'Ànec Donald van ser vetades a Finlàndia perquè no portava pantalons.
12. La paraula "cementiri" prové del grec "koimetirion" que significa "dormitori".
13. A l'antiga Anglaterra la gent no podia tenir sexe sense el vist-i-plau del rei (a no ser que es tractés d'un membre de la família reial); quan la gent volia "tenir un fill" havien de sol·licitar-ho al monarca, el qual entregava una placa que havien de col·locar a la porta mentre tenien relacions. En aquesta placa hi posava "fornication under consent of the king" o sigui "fuck". Aquest és l'origen de la famosa paraula.
14. Durant la guerra de secessió, quan tornaven les tropes a les seves estances sense cap baixa, posaven en una gran pissarra "0 killed" (0 morts). D'aquí prové l'expressió "ok" per dir que tot està bé.

AMPA CEIP EL FAR : imatges i reflexions

Les imatges són un viu reflex de moltes de les coses que fem diàriament: ens permeten percebre el pas del temps i ens serveixen per no oblidar allò que fem, quan ho fem, amb qui ho fem... Són un viu record i un obsequi que mai ens cansem de mirar perquè les fotos ens transporten endavant i endarrere de la nostra vida tants cops com volem. És fantàstic!

Us obsequiem amb imatges del final del curs 2006-2007.

D'altra banda, llegir articles i reflexions és un plaer que fa que ens adonem d'on som, perquè hi som i, com es diu col·loquialment, toquem de peus a terra i no perdem el nord en moltíssims esdeveniments: ens obre el pensament i fa que ens replantegem situacions quotidianes i deixem de banda el garbuix de la societat en què vivim.

El Magazine de La Vanguardia, del diumenge 9 de setembre, publicava un interessantíssim article de l'escriptora Lucía Etxebarria.

Llegeixo l'article, miro els meus fills i m'adono que val la pena detenir el meu pensament en cada una de les reflexions de l'autora. Decideixo que el vull compartir amb vosaltres i us el transcriu en català. Diu així:

“ESTIMAR UN FILL” . L'amor exigeix d'un pare o una mare que reconegui cadascuna de les fites aconseguides pel seu fill o filla i el feliciti. L'amor evita les burles i ridiculitzacions i més encara, les desqualificacions, perquè sap que la crítica és pròpia del que és dèbil per naturalesa i ignorant per mandra, ja que només el dèbil ataca al més dèbil i només l'ignorant desconeix que la crítica fereix. L'amor requereix atenció i temps per escoltar i ajudar el nen a resoldre els problemes i dificultats que, per mínims que ens semblin, per a ell són el centre de la seva vida. L'amor busca la veritat i l'autenticitat i, per això les seves respostes són sempre sinceres. Per tant, detesta les mentides i sota cap pretext espera d'un fill que menteixi davant altres per fer quedar bé els seus pares.

L'amor no té inconvenient en reconèixer els seus errors i admetre les equivocacions. L'amor és serè a l'hora de prendre decisions o d'establir compromisos, però no dubta a l'hora de complir-los. L'amor no és colèric ni es deixa portar per l'ira, no fa injustícies

ni actua sense pensar. L'amor és tranquil·litzador i reflexiu i sap mesurar les conseqüències. L'amor és comprensiu perquè reconeix les necessitats i els interessos del nen i per això arriba carregat de paciència, calma, dolçor i amabilitat. L'amor es pren les coses amb calma i reflexiona i pensa abans d'actuar o parlar perquè sap que hi ha coses irrevocables: la bufetada quan se'ns escapa la mà, la paraula un cop dita, l'ocasió un cop perduda, i el temps que s'ha escatimat. L'amor sap que l'educació no es limita a transmetre coneixements, sinó que també ha d'inculcar valors. L'amor respecta les diferències de criteri, però busca un consens al voltant del respecte, la pau, la justícia i la solidaritat. L'amor no veu el nen com un subordinat sinó com un igual. L'amor no espera recompenses, no busca gratificacions ni agraïments, no regateja esforços ni temps. L'amor no espera rendabilitat immediata, però es reconeix la millor inversió de futur.

L'amor no es vanagloria d'imposar sempre la seva voluntat ni de fer-se obeir submisament. L'amor tampoc sobreprotegeix, no ignora ni asfixia la personalitat del nen. L'amor no imposa, guia. No exigeix, orienta. L'amor és flexible, entusiasta i confiat. No disciplina fent ús de la por i la culpa, sinó mitjançant l'estimació i la persuasió. Si l'amor imposa normes, mai són arbitràries i serà el primer en no saltar-se-les. L'amor s'afanya a resoldre els conflictes i ho fa de la manera més eficaç possible, és a dir, de manera serena i reflexiva, utilitzant el diàleg i intentant convèncer mitjançant arguments racionals. L'amor és discret i sap guardar secrets, per això inspira confiança. I sap que només pot guanyar la confiança d'aquells en qui diposita la seva, perquè a més no demana el que no dona i no exigeix dels altres les qualitats que li manquen. L'amor sap escoltar i valorar. L'amor veu el seu fill com un regal, mai com una càrrega, ni molt menys com un súbdit, i no espera del fill que compleixi el somni que el pare no va poder realitzar. L'amor espera el millor, però no la perfecció.

L'amor no exigeix amor a canvi, només mira de guanyar-se'l.

Bona Festa Major!

Esther Jofre i Esther Renart

El casal del Far d'Empordà

Aquest estiu, molts nenes i nenes d'El Far d'Empordà i d'altres pobles, han vingut al casal que fem a l'estiu, organitza l'ajuntament. Jo hi he participat, però com a premonitor i entre tots ens ho varem passar molt bé. Els més petits, des dels nens de tres anys fins als més grans, tots s'ho van passar molt bé. Començàvem a les nou del matí i plegàvem a la una del migdia, aquestes quatre hores les omplíem d'activitats divertides i jocs i un ratet d'esbarjo per esmorzar i recuperar forces per jugar un rato al pati i per tornar a la feina. Com es costum, els dimecres anàvem a la piscina, mentres els nanos s'esperaven a que vingués l'autobús jugaven a pilota o fins i tot a cartes. Aquest any anàvem a la piscina del "Fun Family Park" on en només d'arribar ens en anàvem a esmorzar en un racó, llavors ja se'n anaven a les dutxes (hi anaven corrents com una bala) per poder-se tirar directe a la piscina. I amb la calor que a fet durant molts dies, no es pot dir que no a un banyet a la piscina.

A meitat de juliol tots els que van voler (tan grans com petits) se'n van anar de colònies. Jo no hi vaig anar però amb la cara amb que van arribar de les colònies es notava que s'ho havien passat molt bé. Jo crec que els monitors que hi van anar encara que diguin que van ser esgotadores, en el fons s'ho van passar bé. Al acabar el juliol tots ens acomiadàvem almenys per aquest any, de la Mari i la Neus (unes grans monitores) que estaven amb els petits, i ens presentàvem amb en Pol (el monitor nou dels grans, ja que l'Esther va decidir estar amb els petits).

A l'agost, ja se sap, el festival s'ha de preparar, els monitors amb la preparació dels murals anant a la sala per les tardes i els nens en hora de casal preparant els balls. Que el dia 25 d'agost tots els nens (tant grans com petits) van posar en pràctica davant dels pares i del que va voler venir. Tot i que no va durar massa va estar molt i molt bé i va ser molt divertit i original.

Aquest any per mala sort no varem poder anar enlloc d'excursió de final de curs. Però un dia que va fer bon temps de l'última setmana varem preparar una guerra d'aigua amb globós i amb una manega que tots els nens que hi van participar (i no tant nens) i els monitors, varem quedar ven xops.

Hi ha una cosa que és molt important, jo crec que com que tots ens coneixíem tant els monitors com els nens nosaltres varem poder treballar agust i ens ho passàvem tots molt bé amb els nens (almenys jo) amb grans i petits.

Gerard Moradell

Taló-nadó de 2.500 euros!!

2500 € per cada nadó nascut a partir del 3 de juliol d'aquest any. És la mesura que ha aprovat el govern per incentivar la natalitat. Tot i això, Espanya es troba a la cua dels països europeus en quant a ajudes a les famílies. Però, siguem positius: per alguna cosa es comença.

L'últim estudi del Centre d'Investigacions Sociològiques (CIS) mostra que els espanyols no tenim més fills perquè no ens surten els comptes. La mitjana de fills per dona en edat fèrtil és de 1,3.

El que han batejat com el taló-nadó de 2500€ que ofereix el govern com ajuda per cada naixement és poc comparat amb les despeses que suposa tenir un fill avui dia però és un pas important i una iniciativa positiva per seguir avançant en matèria de política familiar.

La nova prestació aprovada pel Consell de Ministres estableix un únic pagament de 2500€ per cada fill nascut o adoptat a Espanya després de les 00:00h del passat 3 de juliol. És una ajuda **universal** (la podran sol·licitar totes les mares, sigui quina sigui el nivell d'ingressos i la nacionalitat, això sí, les famílies estrangeres hauran d'acreditar residència legal a Espanya de com a mínim 2 anys) i **acumulativa** (s'afegeix a qualsevol ajuda percebuda, així com a la de 100€ mensuals que reben les mares que treballen fora de casa i tenen fills menors de 3 anys). Es podrà cobrar de 2 maneres: a les mares obligades a fer la declaració de la renda se'ls descomptarà de la càrrega impositiva, tot i que està previst un anticip per no haver d'esperar fins a l'any següent. Les mares que no estan obligades a fer la declaració i els residents al País Basc i Navarra, el pagament es realitzarà directament mitjançant transferència bancària. L'aprovació i entrada en vigor d'aquesta llei està prevista pel proper mes de novembre i serà a partir de desembre quan es començaran a cobrar les ajudes sol·licitades fins a la data amb caràcter retroactiu per tots els naixements posteriors al 3 de juliol.

Per a sol·licitar l'ajuda existeixen dos procediments, que poden fer-se a la Agència Tributària o a la Seguretat Social, en funció de quina sigui la situació laboral.

Inicialment cap partit polític es va oposar a l'aprovació d'aquesta proposta però, abans de donar el vot a favor varen fer crítiques de tota mena. Els partits de la oposició van qualificar la proposta d'electoralista i van acusar al president

del govern d'utilitzar-la durant el debat de l'estat de la nació per a distreure l'atenció d'altres temes més compromesos. Els partits de l'esquerra van criticar la universalitat de la mesura i van proposar un pagament progressiu i proporcional al nivell d'ingressos de cada família. El govern, però, va defensar el caràcter universal de la mesura. Els populars, a més d'agrair amb ironia al govern haver complert una de les seves promeses electorals (ells prometien 3000€), van demanar ampliar la mesura a tots els nadons nascuts durant l'any 2007 i augmentar la quantia en funció del nombre de fills i de la discapacitat.

Si compten des del 3 de juliol, les ajudes beneficiaran més de 240.000 famílies, i suposarà un desemborsament de 600 milions d'euros. El 80% del cost l'assumirà el Ministeri d'Hisenda a través de les deduccions fiscals en l'IRPF. La resta anirà a càrrec del pressupost de la Seguretat Social.

Tot i que aquesta nova mesura suposa un pas endavant i situa Espanya al davant de les ajudes directes per fill, fins i tot davant de Luxemburg que concedeix 1700€, el nostre país es troba encara molt lluny de les polítiques d'ajuda a la família d'altres països europeus. Sumant aquesta nova prestació, el percentatge del Producte Interior Brut (PIB) que Espanya destina a l'ajuda familiar és del 0.78%, quan la mitjana europea és del 2% i alguns països com Dinamarca i Luxemburg destinen el 3.9% i el 3.8% respectivament. Els danesos, a més, tenen un any de baixa per paternitat. La prestació econòmica durant aquest temps depèn del sou i de les hores treballades prèviament, tot i que no supera els 450€ setmanals. A més, cada família rep un ajuda anual, lliure d'impostos per cada fill entre 1327€ i 1867€ fins que compleixen els 17 anys. A Alemanya les ajudes de l'estat a una família de 2 fills i fins als 18 anys d'edat pot superar els 65.000€, amb 3 fills, al voltant de 100.000€. A Luxemburg, una família amb 2 fills pot rebre al llarg dels anys fins a 148.000€ i poden superar els 158.000€ si tenen 3 fills.

A mi, de moment, m'aniran molt bé els 2.500€, ja que lo del pa a sota el braç ja no s'ho creu ningú. Dóna la casualitat que la meva petita Abril va néixer el 29 d'agost. Però, i a la resta de mares que han passat per l'experiència de tenir un fill durant aquest any? Suposo que mai plou al gust de tothom i sempre hi haurà algú que en sortirà perjudicat. Esperem que aquesta no sigui l'única ajuda i que seguim millorant.

Sara Bayés

L'elefant orelles llargues

Hi havia una vegada un elefant que tenia les orelles molt llargues .

Els seus amics se'n reien d'ell .

Sobre tot quan plovia per que les orelles li servien de paraigües.

Ell un dia va dir : prou estic fart de que sempre us rieu de mi. Sóc un ésser viu com vosaltres. I se'n va anar a casa seva.

Un dels seus amics va dir : a mi m'és ben igual, no m'importa, ja s'espavilarà. L'elefantet quan va arribar a casa seu es va posar a plorar. Després la seva mare el va consolar i va dir: què et passa? I ell respongué: que els meus amics em critiquen.

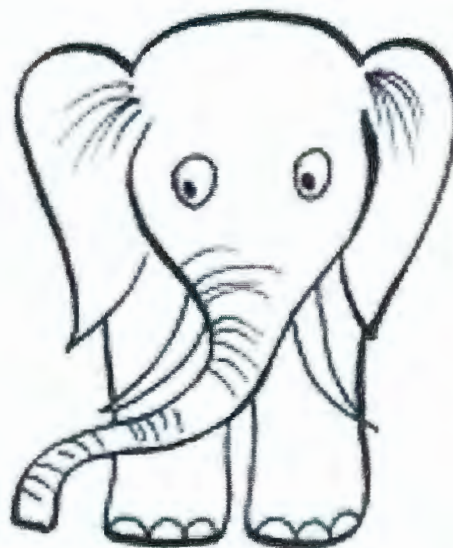
Va dir tot plorant. Tranquil digué la seva mare. Tu no en facis cas sigues valent segur que si no els fas cas no et molestaran més. El següent dia.....RINGGGGG!!!!!! El timbre de l'escola sonà.

I els seus amics una altre vegada molestant. L'elefant no els feia cas i seguia endavant. Ei nois, l'elefantet està molt content!!! Ja no fa gràcia. Ens buscarem algú altre per molestar. Però una veu estranya va dir : castigats!!!!!!!!!!!! ERA EL PROFESSOR!!!!

L'elefantet va poder viure en pau. Resulta que va venir un nen nou i a partir d'aquell dia els dos van ser amics de debò .

FI!!

AIXÒ VOL DIR QUE RES DE BROMES!!!!!!

Mireia Torrent Arnall

En aquest poble es necessita botiga

Fa uns quants anys a el Far D'Empordà i havia una petita botiga, que sempre trobaves de tot: hi venia pa, cupons de la ONCE, tabac, aigua, pastes, drogueria i moltes coses més...

També tenia una carnisseria que tenia tot tipus de carns: xai, porc, pollastre...

Era petita però molt útil per a la gent gran i el jovent que no tenen cotxe.

També perquè quan necessitaven alguna cosa urgent anàvem a peu fins la botiga i trobaven de tot.

Ara la botiga es tancada, i ens agradaria que algú s'animés!

Si ara la gent necessita alguna cosa hem d'anar a buscar-ho a Figueres.

Hi aniria molt bé tenir una botiga al poble, per petita que sigui.

Esperem que algú del poble s'animi!

Mi amigo El extraterrestre

Mi amigo loio vive en Calipo el planeta de hielo. Le enseñó a jugar a los juegos de la Tierra y él me enseña los juegos de su planeta .

A menudo viene con su super nave mágica a buscarme. Puedo llevar a mi familia y a mis amigos a Calipo a patinar sobre hielo.

loio es de color lila y tiene seis ojos . Tiene 4 pies y una mano . Es muy simpático , le gusta jugar, es alegre y fantástico.

loio esta preparando las cartas de su cumpleaños y las esta repartiendo porque de aquí a dos dias es su cumpleaños FELICIDADES IOIO!

Xènia Vinyoles

On anar de vacances?

Formigal, Pirineus de Huesca, està més o menys a 450 km d'El Far. Si agafem l'eix transversal fins a Lleida, seguidament agafem la nacional 240, que passa per Monzón (Huesca), on es pot contemplar el meravellós castell Templari.

Arribant a Huesca agafem la nacional 330 fins a Sabiñánigo, seguidament la 260 fins a Formigal. La carretera està en molt bon estat, ja que ha estat reformada. Formigal és l'últim poble espanyol, està a 6 km de la frontera francesa, està situat entre les muntanyes, entre elles s'hi troba La Foradada que és una de les més conegudes. A l'hivern té l'estació d'esquí i a l'estiu funciona el turisme rural.

Des de Formigal podem accedir al Port del Portalet (França) amb el cotxe. A uns 10 km podem trobar el famós tren petit anomenat d'Artouste, està considerat el tren que circula a més altura d'Europa, a uns 2000 m d'altitud. Fa un recorregut d'una hora aproximadament fins arribar al pantà d'Artouste, situat a 1997 m d'altitud. L'aire és pur i net, la vegetació i el paisatge és impressionant.

També podem anar a Sallent de Gállego, Panticosa, Biescas i Lanuza; són pobles molt bonics, típics de muntanya.

A 50 km de Formigal, des de Biescas a Torla podem anar a visitar el Parc Nacional d'Ordesa on podrem gaudir d'unes meravelloses cascades i fantàstics boscos. Al preu d'una caminada muntanya amunt.

També podem visitar La Cuniacha (un parc d'animals) que està situat a Piedrafita de Jaca a uns 8 km de Formigal. S'hi poden veure cavalls, cabres salvatges, linxs, cèrvols, isards, llops, etc.

Carmen Juárez J.

Palíndroms

Un palíndrom és un mot o frase que es llegeix igual del dret que del revés, per exemple:

- Anna
  - Català a l'atac
  - El bon seitó pot i és noble
  - Llet al clatell
  - Mulla la llum
  - L'edifici fidel
  - Tallat
  - Recer
  - A cavall, la vaca
  - A dit, sorprès, a l'obert avenc nevat, rebo la serp rostida.
  - A una diputada tupida nua
  - A una llarga gralla nua
  - Ací rema l'americà
  - Ací té reparat o cascat allò vil i, si li vol l'atac, s'acotarà per ètica
  - Adula serp mes, anòmala, a la mona sempre saluda
  - Ai del pare! Xiula l'ària pairal a l'uixer a ple dia
  - Ai, fa mal la màfia
  - Al replà ve i demana medieval perla
  - All net, la seva lluisor t'indicaria pair àcid nítrós si ullaves alt enllà
  - Allà, cada part atrapada calla
  - Amerindi giratori, ni rota rígid, ni rema
  - Animal raret: l'ameba sana i la tia italiana sabem alterar la mina
  - Anoti: té prou sal, la suor petitona?
  - Arriba la fase nadalenca d'acné: la danesa fa la birra.
  - Atrofiada i forta
  - Casa seva reps el trofeu? Que fort! L'esperaves a sac!
  - El Carod afònic ací no fa d'oracle
  - I Paco pagès sega poc api
  - Malfia't, animal, astut rival. La virtut: salami, nata i flam
  - Sidra contra art? No cardis!
  - Sàtir a Càritas
  - T'agrada badar, gat?
  - Semen emès
  - Mut sóc, reposo per costum
  - Si vas per la ruta natural reps avís
  - Truca'm a casa, camacurt!
  - Tira'm anís a la sina, marit!
  - Un aviador roda i va nu
  - Aire de dèria
  - Avi, la nit negra i argentina li va!
  - La U gira, deu quedar igual
  - I callada posa la sopera. Ja reposa la sopa d'all ací
  - A massissa massa, massissa mà
  - Cert: a la rara vaca, a cavar ara la trec
  - Mal si la gent nega l' Islam
  - Senén té sis nens i set nenes
  - Si o no, nois?
  - No si hi són
  - On sí no soni, no sonis, no
  - No xino, Nixon
  - O ozó o zoo
  - Poc a poc i cop a cop
  - Margarita tira gram
  - Ser o no res
- I en castellà:
- Dábale arroz a la zorra el abad.
  - Amo la pacífica paloma.
  - Arena mala me da de mala manera.

Xavier Franco i Puigdevall

Els lladres silenciosos

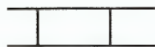

Benvolguts veïns:

Fa unes setmanes que hem viscut el patiment i l'angoixa d'un dels nostres veïns pel robatori i assetjament d'uns lladres, i segurament heu sentit a la premsa o heu vist a les notícies que a diversos indrets del nostre país, s'han patit assalts a cases o masies, per part dels anomenats "lladres silenciosos".

Doncs bé, no vull alarmar a la població amb aquesta informació de la qual ara us faig partícips, però considero oportú posar-vos en coneixement que els lladres que actuen amb aquest "modus operandi" tenen uns codis de comunicació entre ells i que fan servir, o bé abans de procedir a l'execució del robatori, o bé després de realitzar-ho, és a dir és una eina de comunicació, de la qual podem fer ús i ens pot ser molt útil per tal d'evitar ser una víctima dels seus actes delictius.

Aquest codi no és de cap manera oficial, però el seu ús és habitual entre aquests tipus de lladres, i fa pensar que pot ser molt útil de cara a evitar ser víctima d'un possible robatori d'aquest tipus.

En el cas de vivendes, els lladres solen utilitzar les següents marques realitzades amb bolígraf, punxó, guix, etc. a qualsevol indret de la façana, porta d'entrada o bústia, i són les següents :

Vivenda desocupada els mesos d'estiu			Dona gran sola tot el dia
Gent generosa			Dona sola
Vivenda de rics			Nens sols al matí
No insistir			Nens sols a la tarda
Gent disponible			Bon objectiu
Diumenges	<u>D</u>		Visitada fa poc
Nits	W		Molt interessant
Gos gros			Vivenda d'empresari
No és interessant			Desocupada
Fàcil al matí			Són fora però hi ha dificultats
Fàcil a la nit			Fàcil a la tarda

Amb aquesta informació, només us vull advertir de la possibilitat que hi ha d'evitar al màxim possible ser víctima d'un robatori, a part de les mínimes precaucions que tos hem de seguir per tal de salvaguardar el nostre patrimoni i integritat física

Carmen Galvañ

Poema

A El Far
es ve a descansar
per la seva tranquil·litat
a tothom li hem agradat.

A El Far vaig néixer
vaig créixer
i aquí moriré
i sempre me'n recordaré.

En questa església
tan antiga
em van batejar
amb aquest fantàstic mossèn
Que tots recordarem.

La gent
simpàticament
et saluden
fàcilment

Al nostre bonic rentador
que ara no està en acció
abans la gent i anava a rentar
i també a xerrar.

El call antic del poble
fa goig de veure
perquè hi ha prous bancs
per seure.

La joventut del Far
és lo més guay que hi ha !!!!

Ivan Morillo i Cristina Espadalé

Galetes Halloween

Recepta:

Galetes Halloween

Ingredients:

- 250 grams de farina de bescuits (Flor)
- 125 grams de sucre glacé
- 125 grams de mantega (amb sal)
- 1 ou

Passos:

Treure la mantega de la nevera perquè s'estoveeixi a temperatura ambient.

En un bol trencar l'ou, afegir el sucre glacé i barrejar bé fins aconseguir que la barreja quedi una pasta homogènia.

Amb un colador gran, tamissar (millor si ho fem dues vegades) tota la farina sobre el sucre i l'ou que hem barrejat abans. Remanar la pasta amb les dues mans una bona estona fins que quedi tot perfectament barrejada (costa una mica ja que queda fort).

Fer un "forat" en el centre de la massa i treure en aquest lloc la mantega tallada a trossets. Amassar bé amb les mans fins aconseguir una massa homogènia.

Fer una pilota amb la massa, cobrir amb un film plàstic i deixar reposar a la nevera 1 hora (si es deixa la massa a la nevera tota la nit es poden fer les galetes a l'endemà sense cap problema)

Enfarinar la taula on treballarem, i el corró per estendre la massa .

Estendre la massa amb el corró fins que quedi amb un gruix de 1/2 o 1 centímetre i tallar les galetes.

Si tenim talla-pastes no hi ha problema, si no els tenim, com en el cas de les galetes per a Halloween, amb un ganivet ben punxegut retallar les galetes una a una amb la forma desitjada, és una mica treballós però val la pena.

Estendre mantega sobre la safata del forn per greixar-la, i sobre aquesta posar paper de rebosteria, del que s'usa per fer els "plun-cakes" sobre el posar les galetes.

Enfornar les galetes durant 20 minuts, en la zona mitjana del forn, a uns 170 graus i amb la ventilació posada (ni amunt ni a baix) perquè no es cremin, només el ventilador del forn, també se l'anomena "turbo".

Quan estiguin daurades retirar-les del forn i deixar-les refredar sobre una reixa.

Quan estiguin fredes podem decorar-les enganxant trossets de pega dolça o d'altres laminadures amb clara d'ou sense batre i un pinzell, a manera de "goma". Una vegada seca la decoració, guardar en una capsula metàl·lica perquè no es remolleixin.

Si es vol que les galetes quedin brillants només cal pintar-les amb un pinzell amb llet abans de la cocció.

Bon profit!!

Cristina Espadalé i Ivan Morillo

L'origen dels nombres

Els números que fem servir (1,2,3,4...) són anomenats «nombres aràbics» per distingir-los dels «números romans» (I,II,III,IV,V,VI...).

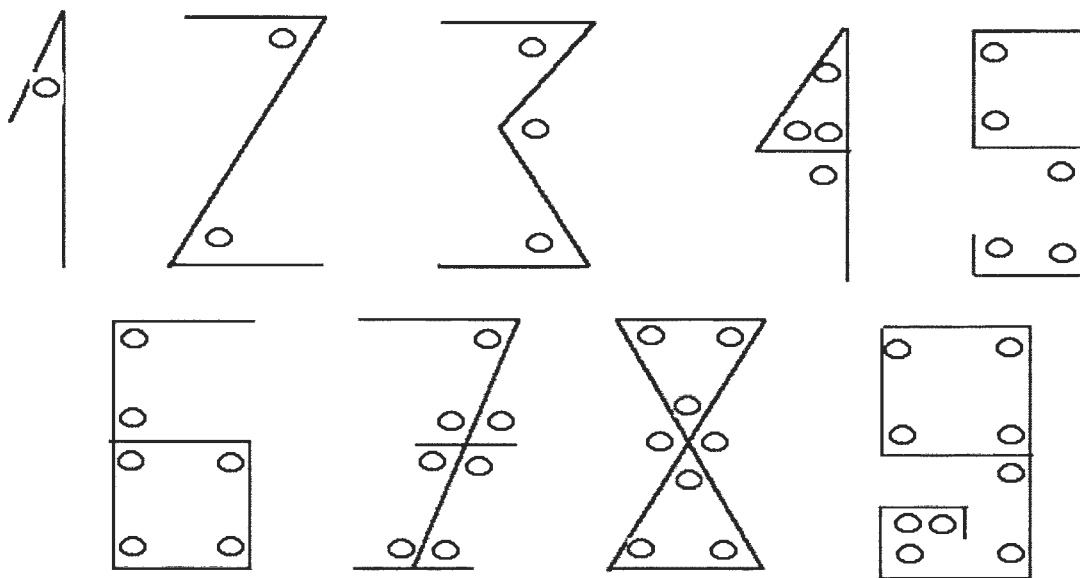
Els àrabs popularitzaren aquests números, però el seu origen és en el comerç fenici que ja els utilitzaven per comptar i portar la comptabilitat comercial.

Has pensat alguna vegada per què 1 significa «un», i 2 significa «dos»?

Els nombres romans són fàcils d'entendre, però quina és la lògica que hi ha darrere dels números aràbics o fenicis?

Són angles!

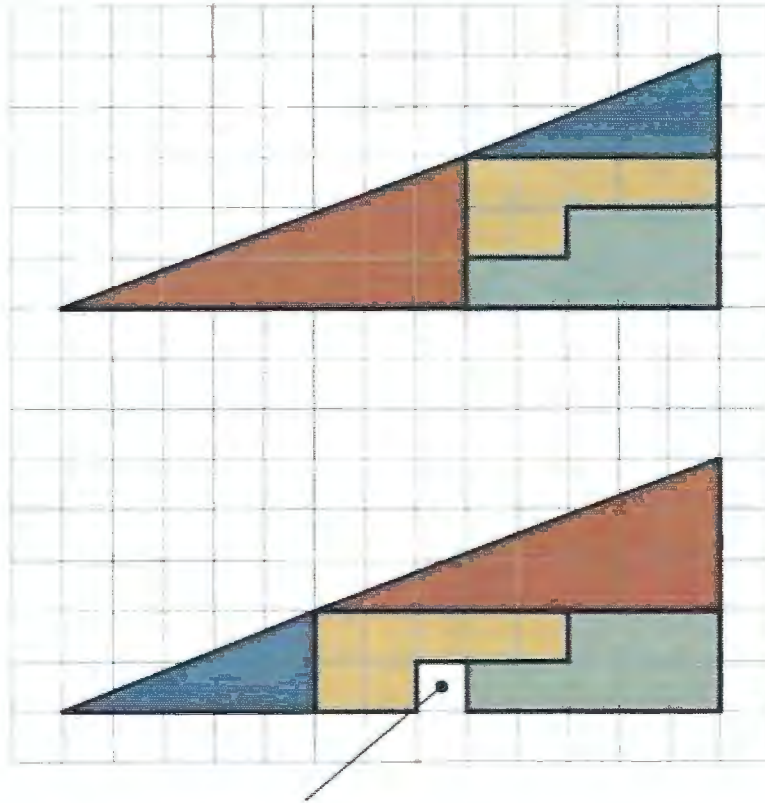
La lògica és en el número d'angles. Si s'escriu el número en la seva forma més primitiva: el número 1 té un angle, el número 2 té dos angles, el número 3 té tres angles... i el «0» no té cap angle..

NO
ANGLES

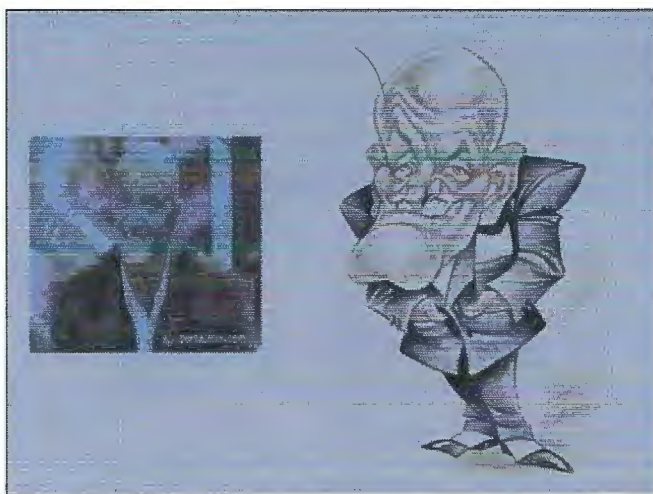

Espai de la revista Farus dedicat a les parides internàutiques

Com pot ser que canviant l'ordre de les peces, sobri aquest quadradet?

Solució de l'enigma:

El triangles verd i vermell no tenen els mateixos angles, de manera que la figura gran resultant no és un triangle, és un quadrilàter. Ho veureu perfectament si poseu un regle al que seria la hipotenusa de les figures grans.

Jordi Company

Els Farencs més petits

Oleguer Sagué Casanovas
nascut el 8 d'agost

Jan Jofre i Gallego
nascut el 22 de setembre de 2007

Paula Canto Zapata
nascuda el 15 de juliol 2006

Abigail Zaragoza Castellón
nascuda el 14 de juliol 2007

Ivet Martin Bayés
nascuda el 10 d'octubre de 2007

Abril Tamayo Bayés
nascuda el 29 d'agost de 2007

Moviments demogràfics

BATEIGS

Antonio Berja Saguer, 15/04/2007
Judith Nuñez Garcia, 10/06/2007
Carlos Morillo Ruiz, 08/07/2007
Victoria Cano Morales 08/09/2007

CASAMENTS

Carlos Santiago Flotats
i
Carme Soler Tardio
(30/06/2007)

Jordi Fabra Cristina
i
Sandra Sala Casademont
(08/09/2007)

DEFUNCIONS

Carme Salvatella Sauri, 05/06/2007

* Dades extretes del registre de la parròquia d'El Far d'Empordà.
A partir d'ara només s'editaran els naixements i casaments que se'ns facin arribar.

JOSEP JOFRE, SALVADOR DEL POBLE I DEL SEU TEMPLE

Plaça Palmera, 1
Tel. 972 50 22 21
Fax 972 50 26 11
17600 FIGUERES

ON24 Online Service, S.L.
C/Compositor Coll, 1
Tel. 972 51 13 49 / Fax 972 50 97 38
www.on24service.com
17600 FIGUERES

s!d

SID PUBLICITAT

www.sidpublicitat.com

DISSENY GRÀFIC I IL·LUSTRACIONS I PUBLICITAT

c/ Pous i Pagès, 10
Tel. 972 67 27 58
sid@sidpublicitat.com
17600 FIGUERES

c/ Moles, 1
Tel. 972 67 15 21
17469 EL FAR D'EMPORDÀ

LES
QUADRES
RESTAURANT

c/ Baix, 2
Tel. 972 50 68 91
17469 EL FAR D'EMPORDÀ
www.lesquadres.com

Farmàcia
Núria Marcé

Tel. 972 53 40 51
17469 FORTIÀ

Josep Fey Noguera, s.l.
Asseccament i Control de Humitat

c/ Francesc J.
17600 Figueres
Tel. 972 50 76 10
Fax 972 50 76 35
efe@navegalia.com

c/ Fossos, 2
Tel. 972 50 76 10
Fax. 972 50 76 35
17600 FIGUERES

JORDI JUSCAFRESA I MIR
TOT EN PEDRA, EXCAVACIONS i ENDERROCS

Tel. i fax 972 572 588
Mòbil 630 905 930

E-mail: jusca@navegalia.com

Tel. i fax 972 572 588
Mòbil 630 905 930
e-mail : jusca@navegalia.com

Feri let

Serveis de neteja domèstics

c/ Monturiol, 9, Veinat l'Oliva
Tel. 692 11 42 76 / 692 11 42 77
17469 EL FAR D'EMPORDÀ

Subministres
EL FAR S.L.

EXPOSICIÓ I VENDA

c/ de la Font, 1
Tel. 972 51 14 08 / 972 51 14 12
Fax 972 51 41 44
17469 EL FAR D'EMPORDÀ

MASÓ
VILATENIM

Excavacions i serveis agrícoles

c/ Pla de Sant Pau, 1
Tel. 972 50 77 64
Mòbil 659 30 41 87
17484 VILATENIM

677 71 36 76
17469 EL FAR D'EMPORDÀ

BOADELLA
VALSMADILLA, S.L.

PROPERA OBERTURA A
LOGIS-EMPORDÀ DE
LES NOVES INSTAL·LACIONS DEL
CONCESSIONARI
ISUZU I KOMATSU

Camí del Roure, 3
Tel. 972 529 247 · Fax 972 529 093
Mòbil 610 471 166
17706 PONT DE MOLINS

TALLER MECÀNIC ROURA
SERVEI TÈCNIC

Tel. 972 78 05 65
Fax 972 78 04 43
17134 LA TALLADA D'EMPORDÀ

Carnisseria
Felix Noguer

Plaça Catalunya, 12
Tel. 972 53 40 86
Tel. 972 53 41 60 (part)
17469 FORTIÀ

**CONSTRUCCIONES
GUERRERO - NEGRO, S.L.**

c/ Vila-sacra, 8
Tel. 630 993 815
Tel. 629 71 05 23
17469 EL FAR D'EMPORDÀ

TRESILLOS - MOBILIARI - DECORACIÓ

ESPECIALISTES EN TAPISSERIA - SEMPRE MÉS DE 200 MODELS EXPOSATS

Central: Ctra. de Roses, 82
Tel. i fax 0034 972 50 07 49
e-mail: tot-salons@terra.es
www.totsalons.com
17484 VILATENIM

ESTAM

flors i plantes

Ronda Barcelona, 134
Tel. 972 50 01 69
17600 FIGUERES

JC.

JC.TECNICS

TELECOMUNICACIONS
SEGURETAT
3D - MIPKO - ILLUM

c/ Aquari, 20
Tel i fax 972 51 09 92
17600 FIGUERES

Construccions
Antoni Nuñez Jurado

c/ Fortià, 3
Tel. 972 50 68 25
Tel. 699 08 19 07 / 699 41 91 61
17469 EL FAR D'EMPORDÀ

GERMANS GALI

TALLER DE REPARACIONS SERVEI DE GRUA PERMANENT

MÒBIL JOAN - 629.86.37.30
MÒBIL NARCÍS - 696.04.73.79

Pol. Ind. El Plà, c/ Cerdanya, 16
Tel. TALLER 972 15 61 23
Part. 972 15 61 96 / 972 25 04 79
17486 CASTELLÓ D'EMPÚRIES

Veïnat l'Oliva
Tel. 606 40 25 54
17469 EL FAR D'EMPORDÀ

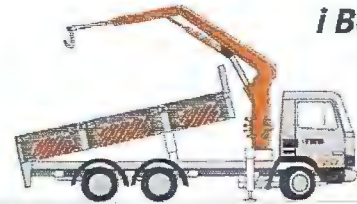

OBRES PIRINAIQUES, S.L.

Apartat de correus 291
Tel. 972 50 27 16 · 902 15 35 18
Fax. 67 41 97
17600 FIGUERES

TRANSTOT

Servei de
Camió grua
i Bolquet

Toni Picado
Tel. 650 400 301

c/Ramon Mandri, 10 2on A
Tel. 650 400 301
17600 FIGUERES

SUBIROS

FUSTERIA D'ALUMINI

Crta. de l'Escala al Pont del Príncep
Tel. 972 50 00 85
17600 FIGUERES

PLÀ VERD

VIVERS DE PLANTES

Pla de Sant Pau de la Calçada
Tel. 659 961 008
17600 FIGUERES

Caixa Girona

Trayter
ARTS GRÀFIQUES

c/ Sant Vicenç, 15
Tel. 972 51 41 26 · Fax 972 67 00 17
info@trayter.com
17600 FIGUERES

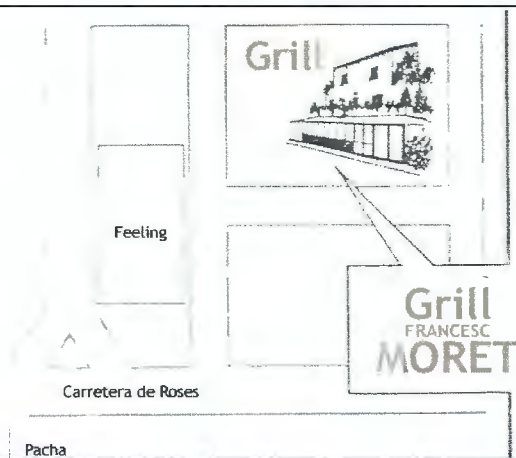

Collverd

C/ Germans Miquel, s/n
Polígon Empordà Internacional
Tel. 972 50 93 41 /Fax 972 67 15 55
info@collverd.com · www.collverd.com
17469 VILAMALLA

Ctra. de Roses, 69 "A"
Tel. i fax 972 67 05 33
info@moblesfayetsiques.com
www.moblesfayetsiques.com
17600 FIGUERES

CAN RUET, S.L.
AGRICOLA I RAMADERA

ARIDS GRANÉS

Paratge Pla de Manol   Valentí Granés Alsina
Tel. 609 36 20 80   C/ Església, 1
EL FAR D'EMPORDÀ   17474 VILAMACOLU

Bar
Can Pujol

Vila-sacra

Alimentació i queviures

TIBAU

Plaça Catalunya
17469 FORTIÀ

un chic de tot

c/ Mendez Nuñez
17600 FIGUERES

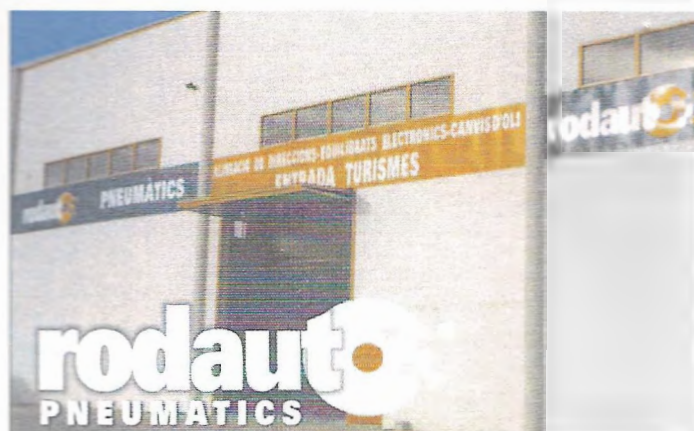

Ern... i B... ..

Vilagut & C

TREBALLS AGRÍCOLES

C/ Comuners de Castella, 37
Tel. 972 50 59 42
Part. 972 51 11 85
17760 FORTIÀ

Polígon industrial - Ctra. del Far, s/n
Tel. 972 51 61 13 / Fax 972 51 41 08
Tel 24 hores 639 17 78 76
17600 FIGUERES

